

У результаті включеності емоційно-ціннісного компонента в зміст професійної вищої освіти відбувається процес його засвоєння студентами. Способом засвоєння є переживання в результаті задоволення або незадоволення потреб і мотивів відносно об'єктів, що вивчаються.

Умовами засвоєння цього компонента є співвіднесення засобів або змісту, методів, прийомів, умов навчання і потреб, мотивів студентів.

Кожен компонент змісту освіти вимагає також конкретних шляхів його формування. Досвід емоційно-ціннісного ставлення, який передбачає наявність знань, умінь, але не зводиться до них і полягає у формуванні ставлення студентів до професійної діяльності, наукових знань, моральних норм і ідеалів. І доки таке ставлення не сформульоване, немає можливості говорити про справжній професіоналізм. Єдиним способом і умовою формування й засвоєння емоційного ставлення, сприйняття об'єкта як цінності є переживання, що сприяє виникненню інтересу до предмета, окремого явища і потреби в майбутній професійній діяльності.

УДК 373.61

Т.С. Пічугіна, д-р екон. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

КОНЦЕПЦІЯ ФОРМУВАННЯ СПЕЦІАЛІСТА З МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЙ

Найважливішим завданням, що стоїть перед українським суспільством, є його сталий інноваційний розвиток, рушійною силою якого є система вищої освіти, яка покликана створити механізм забезпечення відповідності запитів особистості запитам суспільства і держави. Це визначає постановку перед вищими навчальними закладами двох основних цілей:

- формування інтелектуальної, професійно компетентної особистості;
- розвиток вищої професійної освіти до рівня міжнародних стандартів.

Невід'ємною частиною вищої управлінської освіти є практикоорієнтовне навчання, яке забезпечує формування умінь і навичок в галузі освоєваних студентами видів управлінської діяльності. Останнє проявляється в отриманні студентами, які

навчаються за спеціальністю «Менеджмент організацій і адміністрування», разом з основними циклами дисциплін, додаткового обсягу знань, формуванні нових вмій та навичок, нестандартному мисленні, адаптації в мінливих соціально-економічних умовах, орієнтації у інформаційному полі, що постійно розширюється [1]. Ці вимоги необхідні для розвитку особистості та утворюють ключові якості сучасного професіонала з менеджменту організацій.

За стандартом вищої освіти України для випускників спеціальностей 7.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування» передбачена можливість професійної роботи за низкою управлінських посад. Крім того, фахівці з менеджменту організацій за умов набуття відповідного досвіду можуть адаптуватися і працювати в суміжних галузях: економічній, маркетинговій, обліковій, зовнішньоекономічній, освітній, науково-дослідній тощо.

Структура професійної компетентності майбутніх фахівців з менеджменту організацій повинна містити низку основних складових [2]:

1) компетентії у сферах професійної діяльності менеджера – містять систему знань з менеджменту, фінансів, маркетингу, аудиту, міжнародної економіки, права тощо;

2) інформаційна компетенція – передбачає ефективне застосування інформаційних технологій та відповідних програм системи прийняття рішень;

3) компетентії у сфері економічної діяльності – включає економічне мислення, володіння методами економічного аналізу та проектування економічної діяльності, наявність системного уявлення про структури і тенденції розвитку вітчизняної і світової економіки, знання принципів прийняття й реалізації економічних та управлінських рішень на мікро- і макрорівнях, створення і розвиток власної економічної позиції тощо;

4) комунікативна компетенція – представлена знаннями ділового етикету та основ конфліктології, толерантністю до існування інших поглядів, ефективна групова взаємодія, позитивна установка щодо себе та оточення та ін.;

5) компетенція у сфері самовизначення і саморегуляції особистісних якостей – включає адекватну самооцінку, впевненість у собі, самоконтроль, самоефективність, високий рівень мотивації до досягнень, визнання необхідності безперервної освіти протягом життя тощо.

Удосконалення управлінських навичок відбувається протягом всього трудового життя, як в процесі виконання фахівцем своїх посадових обов'язків, так і за допомогою безперервної професійної

освіти, що полягає у формуванні та розвитку професійно-трудових особистісних якостей, починаючи від виявлення і первинного їх розвитку у системі допрофесійної освіти і виховання, і продовжуючи розвиток у процесі отримання базової професійної освіти, збагачуючи і оновлюючи протягом трудової діяльності наявні професійні знання, уміння, навички в освітніх установах різних, а також шляхом самоосвіти [3].

Список джерел інформації

1. Концепция поэтапного формирования специалиста – менеджера [Электронный ресурс] / В.А. Василенко, И.Ф. Карташевская, А.И. Дихтярь, Л.В. Остроухова – Режим доступа : http://tourlib.net/metod_tourism/koncept.htm
2. Дибкова Л. М. Професійна компетентність викладача ВНЗ при проведенні контрольних заходів / Л. М. Дибкова // Молодь і ринок. – 2011. – № 3. – С. 78–82.
3. Королев О. Г. Формирование компетенций менеджеров разных уровней для инновационной экономики [Электронный ресурс] / О. Г. Королев. – Режим доступа : <http://www.ini21.ru/arhiv/2-12/1763.php>

УДК 658.811

Т.С. Пічугіна, д-р екон. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

Л.Д. Забродська, канд. екон. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

ІНФОРМАЦІЙНА СТРАТЕГІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Постановка проблеми. В останні декілька десятиліть спостерігаються невинні процеси зростання рівня інформатизації ринкового середовища, економічних та соціальних відносин. Це проявляється як у зростанні залежності підприємств від джерел інформації, так і у постійному невинному підвищенні рівня розвитку й ефективності використання засобів її передавання та оброблення. Значне підвищення важливості інформації в усіх сферах життя людини є невід'ємним і визначальним атрибутом сучасності. Оскільки менеджмент підприємства в своїй роботі ґрунтується на інформації про стан підприємства як керованого об'єкта і створює в результаті